

poština
plaćana v
gotovini

OD
ME
V
IZ
AFRIKE

OKTOBER 1940

Odmev iz Afrike. Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 din, 5 lir, 60 am. cts. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 din, 7 lir.

Blagovolite naslavljati na: **Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1.** (Ček. šte. 10.887.)

Za Julijsko Benečijo: Roma (123), Via dell'Olmata 16. (Ček. šte. 1/1496.)

Za Ameriko: St. Louis, Mo., West Pine Blvd. 3624, USA.

Po namenu

dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov »Odmeva iz Afrike« berejo afriški škofje in misijonarji letno

500 svetih maš.

Naše slike v bakrotisku.

1. stran: Kraljica presvetega rožnega venca.

4. stran: Oče misijonar deli rožne vence med birmance. Vedno mu jih zmanjka.

Za uboge afriške misijone: Damska zbirka »Jožefišče« za najpotrebnejše misijone 80 din. — Terezija Golavšek, Š., za uboge afriške misijone 50 din. — Ivan Zurl za botrinski dar zamorčku na ime Ivan 100 din. — Tisočkrat Bog povrni!

Misijonarji prosijo rožnih vencev.

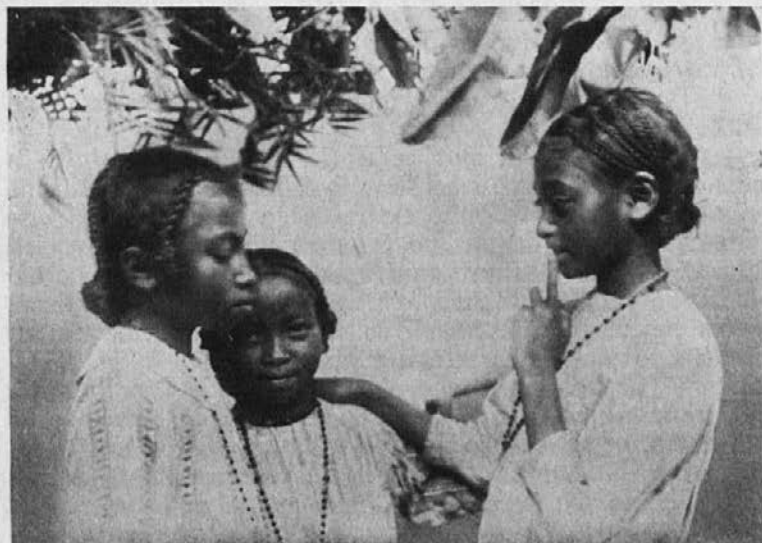
Neki misijonar piše: »Nič več nimamo rožnih vencev. Kako hvaležni bi bili, ako nam bi jih mogla Klaverjeva družba kaj poslati.«

Kdo ne bi hotel darovati iz ljubezni do ljube Matere božje kak rožni venec ali pa še več? Kako hvaležni so zamorčki zanje in molijo potem za ljube dobrotnike. Rožni venci naj bodo dovolj veliki in močni, ker jih zamorski kristjani kar očitno nosijo okrog vratu. — Hvaležno sprejema rožne vence za misijone ali pa prispevke v ta namen: Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani. Kraljica Rožnovenska bo tisočero vse povrnila.

Poklic pomožne misijonarke za Afriko.

Mladenkam, ki so zavzete za misijone in čutijo v sebi poklic za redovno življenje, toplo priporočamo knjižico: »Poklic pomožne misijonarke za Afriko.« — Cena 4 din. — Naslov: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1.

St

»Dekleta, dobile smo nove rožne vence. Prvega bomo molile za ljube dobrotnike.«

Pod zastavo Kraljice rožnovenske.

Misijonar kapucein p. Pashal poroča o čudodelnih učinkih milosti božje, ki jih pripisuje priprošnji Kraljice rožnovenske.

To pismo Vam pošilja star misijonar iz Uallamo, ki je ena izmed jugovzhodnih pokrajin Etiopije. Ta dežela daje mnogo upanja, da se bo misijonsko življenje prav lepo razvilo.

Prejšnji svoj misijon v Dubbo sem zapustil zato, da bi v Lalla med rodovi Damota ustanovil nov misijon. Naši nebeški patroni Kraljici rožnovenski se moram zahvaliti, da so takoj prvi začetki že bili plodoviti. Zdaj pa upam, da bo naša krščanska občina kmalu največja v okolici.

Ko sem dva tedna po svojem prihodu neko popoldne molil brevir v senci svoje kože, ki mi služi za stanovanje, se mi je boječje približal nek mož. Vprašal sem ga, kaj bi rad.

»Rad bi svetinjico,« mi je odgovoril.

»Pa znaš že kaj moliti? Ali ti je kaj znano o naši sveti veri?«

»Vašo vero nekoliko poznam,« mi je rekel, »moliti pa še ne znam.«

»Odkod pa si?«

»Iz Bodditi. Mnogo je tam ljudi, ki žele kakor jaz, da bi vašo vero spoznali in po njej živeli.«

»Dobro. Počakaj me prihodnjo nedeljo po sveti maši in bova šla oba v Bodditi.«

V nedeljo je bil mož tu. Ko je služba božja minila in so katehumeni odšli, smo šli v Bodditi z možem jaz in še nekaj zamorčkov. Ni bilo treba dolgo hoditi; komaj eno uro. Mislil sem, da nas bo čakala majhna peščica vnetih ljudi, kot je to bila navada drugod. Toda kako sem se začudil, ko smo stopili izza ovinka in nas je sprejela tisočglava množica ljudi. Sedeli so pod košatim drevesom in že eno uro čakali name. Na tihem sem molil k Sv. Duhu in božji Materi, nato pristopim k čakajočim. Po kratkem pozdravu sem jim napravil govor. Tako sem začel:

»Vsi me poznate in veste, da ljubim vaš rod Uallamo.«

»Da, da! Vemo!« so vzkliknili vsevprek.

»Za vas sem vse zapustil, tako da ste mi sedaj vi oče, mati in bratje. Vaša domovina je moja domovina, in ako bo Bogu všeč, bom po svoji smrti med vami počival. Gotovo mi ne boste odrekli koščka zemlje.«

Vsi so pazljivo poslušali. Na njih pogledih sem poznal, da mi zaupajo. Zato sem še bolj prijateljsko nadaljeval:

»Zbrali ste se torej, da bi spoznali pravo vero in pravega Boga?«

»Da, da! Zato!« so pritrjevali.

Potem sem jim govoril o Bogu Stvarniku, o Jezusu, kako nas je odrešil, ki je zdaj naš brat in prijatelj, a obenem Kralj vseh Uallamo in vseh drugih narodov zemlje. (Ta dan je bil namreč praznik Kristusa Kralja.) Potem sem posebno prisrčno slavil tudi našo in božjo Mater Marijo.

»Moji Uallamo, vprašam vas, ali vi ljubite vaše matere? In ali vas veseli, ako vidite, da jih tudi drugi ljubijo in spoštujejo?«

»Seveda jih ljubimo,« so odgovorili enoglasno.

»Zato pa lahko sprevidite, da tudi Jezus rad vidi, da mi Njegovo božjo Mater ljubimo in na pomoč kličemo. Saj jo sam ljubi bolj ko vse druge stvari na zemlji. Povzdignil jo je za kraljico nebes in zemlje in jo vsem ljudem za mater izročil. Ali verujete to?«

»Verujemo.«

»Ali boste Marijo vedno ljubili in jo imeli za mater in kraljico?«

»Bomo!«

Potem so na glas vzklikali Kristusu in njegovi Materi. Veste, da sem bil sam ves navdušen, ko sem videl cel narod navdušen. Nadaljeval sem:

»Morebiti me boste vprašali, kdo me je poslal k vam, da vam vse to povem? Bog sam! — Da sme kdo javno ljudi učiti o sveti veri, ga mora Bog sam poklicati in poslati; kakor mora tisti, ki hoče v imenu kralja govoriti, od kralja poslanstvo imeti. Sam rimski papež me je k vam poslal. On pa je namestnik Jezusa Kristusa, poglavar svete Cerkve in oče vseh kristjanov. V njegovem imenu vam govorim — torej v Kristusovem imenu.«

Obljubil sem ljudem, da bom naslednje nedelje zopet prišel, in sem jih zaprosil, da naj postavijo majhno kočo, da bom mogel kdaj tudi pri njih prenočiti. Kako so bili veseli! Le s težavo sem se mogel ločiti od njih. Vsak mi je hotel roko poljubiti; zlasti otroci so se trli okrog mene in me niso hoteli izpustiti. Gruča ljudi me je spremila celo uro daleč.

Ko sem drugič zopet prišel, sem videl, da so že bili znosili lesa na kupe, da postavijo kapelo. Pa tudi druge vasi v bližini so me hotele imeti in me vabile, naj jih obiščem. Vesel sem bil tega, a v zadregi tudi...

Naše katehumene učimo najprej molitvice, med temi zlasti sveti rožni venec. Ko sem začel ledino orati med Uallamo in se mi je vse polno težav kopicilo na pot in ni bilo videti izhoda, sem vse svoje zaupanje postavil na pomoč Device Marije, naše patrone, in sem na vso moč širil molitev svetega rožnega venca. Danes moji kristjani molijo rožni venec vsak dan. Celo na potu ga molijo, kadar gredo na polje ali v sosedno vas. Tujci, ki ob nedeljah pridejo v Dubbo, se čudijo, kadar prihajajo moji kristjani k službi božji, in vidijo po cele gruče, ki skupno in glasno molijo rožni venec po potu. Prepričan sem, da se moramo molitvi svetega rožnega venca zahvaliti za vse lepe uspehe pri našem misijonskem delu v tem kraju.

Toda — rožnih venčkov nimam nič več. Pred meseci sem jih imel dokaj, toda razdal sem jih med katehumene. Zato se s prošnjo obračam na Vas. Prepričani bodite, da bo potem ves kraj ena sama živa in glasna molitev, ki se bo dvigala do nebes in do nebeške Kraljice. Nebo pa bo dalo blagoslov, da bo misijonsko delo v Lalla še lepše napredovalo.

Tri in trideset novih kapelic.

Piše s. Mehtilda, misijonarka v Ugandi.

Kongregacija Marijinih hčera, tako se imenujejo sestre domačinke, ima že 256 sester z zaobljubo. Delujejo v tri in tridesetih naselbinah. Naš prevzvišeni škof jim je sedaj dovolil, da smejo imeti Najsvetejše v svojih kapelah pod pogojem, da bodo same skrbele za mašnika, ki bo upravljal Najsvetejše.

Torej tri in trideset malih kapel, pa če bi bile še tako revne, je v oskrbi domače kongregacije, ki nima nobenih dohodkov. Naše črne sestre poučujejo otroke v krščanskem nauku in jih pripravljajo za sveti krst in prvo sveto obhajilo. Tudi dekliške šole imajo. Vse to opravljajo za samo božje plačilo. Redovnice domačinke so pod nadzorstvom škofa, ki jih po možnosti tudi denarno podpira. Deloma pa žive od obdelovanja zemlje. Za posebne stroške, kot n. pr. za kapele, jim nič ne ostane. Morebiti bi usmiljena srca naših blagih dobrotnikov mogla kaj zložiti za naše sestre domačinke. Dobrodošla so darila v denarju ali v cerkvenem perilu, paramentih, svetih posodah, svečah itd. Bog bo vse bogato povrnil.

Duhovno življenje poganja.

Piše m. Ksaverija Lesjak, uršulinka v Južni Afriki.

Sporočam vam veselo novico. Že eno leto ima naš misijon Svetega Patricija svojega misijonarja. Kako dober je ljubi Bog, da je dal našim zamorcem toliko milost! Duhovno življenje poganja kakor lepa cvetlica spomladi. Vsak dan je pri sv. maši navzočih 50 do 60 vernikov, čeprav mora večina ljudi iti tisti čas na delo. Naši novi kristjani dobro znajo ceniti veliko milost sv. maše. Tudi sv. obhajilo pogosto prejemajo. Lani je bilo v novembru 514, v decembru pa 725 sv. obhajil. Pri večerni molitvi v cerkvi je vselej zbranih 30 do 40 ljudi. Za božični praznik je bilo 15 novokrščencev. Hvala Bogu, naši mladi kristjani znajo ceniti milost, da imajo svojega misijonarja!

Pa smo še v marsičem tako revni in dobrot potrebni. Kako hvaležni bi bili, če bi se našel kak dobrotnik in prispeval za naš ubogi misijon. Zlasti zelo potrebujemo mašno obleko v štirih barvah. Odprli smo tudi novo misijonsko postajo, kjer je sv. maša vsako nedeljo. Še mnogo

Zamorski duhovnik deli bogoslovcem sv. obhajilo.

drugih potreb je v misijonu, ki nam pridejo dnevno nasproti. Upamo, da ne boste pozabili na naš misijon Svetega Patricija.

Zelo vam bomo hvaležni in vsak dan bomo prosili božjega blagoslova za naše dobrotnike!

Seme, ki rodi dober sad.

Piše p. Bernard F. S. C., misijon Marija Trost, Lydenburg,
Južna Afrika.

Bilo je okrog novega leta 1926. Z gorá doli je bliskalo in grmelo. Deževalo je kakor iz škafa. Potoki, ki so med letom bili čisto pohlevna vodica, so grozno narastli. Blagor mu, kdor je imel hišo na kakem gričku, in če je bila obenem še dobro pokrita. Gorje pa siromaku, ki je moral zaradi okoliščin postaviti svojo kočó v dolini in še blizu brega. Mnogo teh je voda čez noč odnesla s kočami vred.

Drugi dan je prišel k meni človek, ki je bil že prejšnji dan odšel od doma, a ponoči ni mogel do misijona; deževalo je še danes. Eno uro od misijona je dobil nekje prenočišče, tam so mu povedali, kod naj gre, da bo prišel v misijon.

»Oče zamorcev, pojdi z menoj in ponesi zdravil mojemu očetu, ki umira.«

»Bom. Toda ti moraš z menoj, da mi kažeš pot.«

»Da, oče! Šel bom s teboj.«

Hitro sem pripravil najpotrebnejše in osedlal konja. Ako vprašaš naše ljudi, kje leži ta in ta vas, ti pokaže z roko v dotično smer in pravi: »Lopo nje = tamle!« Jaz pa vem iz izkušnje, da je tisti »lopo nje« daljava 5 do 7 ur.

Fant je tekel ob mojem konju. Opoldne sva prišla na srednje visoko planino, ki mi je bila poznana. Ustavil sem konja, da se je mogel fant nekoliko oddahnuti. Rekel sem mu: »Zdaj pa pokaži, kje je vas, kjer je tvoj oče. Ali pa vsaj pot mi opiši. Jezdil bom naprej, da bom hitreje tam.«

»Lopo nje!« mi reče in pokaže z roko ob robu gozda, ki se je vlekel nad vso dolino. »Tam za najvišjimi drevesi na koncu doline je naša vas.«

Jezdil sem naprej. Najprej sem prišel v močvirno sotesko. Konj se mi je začel udirati v tla. S težavo sem ga spravil naprej; gotovo je pomagal angel umirajočega očeta. Potem je šla pot navzgor proti gozdu. Sorodniki in znanci, ki se po navadi zbero pri bolniku, so me morali zapaziti. Po navadi so to ženske, ki se zberejo in pojejo žalostne pesmi. Takoj so mislile, da sem jaz tisti, ki ga čakajo. Klicale in mahale so mi od daleč, in tako sem dospel v vas. Navadne pozdrave smo nekoliko skrajšali, da bi mogel poprej do bolnika. Hvala Bogu, še je bil živ in pri zavesti, le govoril je težko. Pripovedoval sem mu o Bogu in Odrešeniku, ki je za vse ljudi na križu umrl.

Tudi za zamorce! Tudi zanj! Ki je vsem, ki vanj verujejo, obljubil lepše življenje v nebesih, ako ga bodo na zemlji iz srca ljubili in svoje grehe izprali z vodo sv. krsta. Na kratko sem mu razložil nauk o sv. zakramentih, zlasti pa o čudežnem prerobenju v sv. krstu. Nato je s težavo rekel:

»Da, oče, vse to verujem, kar si mi povedal. Verujem v Boga, ljubim ga in vse svoje grehe obžalujem. Zelo želim, da me krstiš. Toda hitro, ker jaz bom umrl.«

Krstil sem ga na ime Matija. Molil sem še z njim in zanj, potem sem dal še drugim, ki so bili navzoči, nekaj naukov in sem vesel odjezdil proti domu.

Po treh dneh so mrliča prinesli na naše misijonsko pokopališče. Preden je umrl, je namreč lepo prosil svoje sorodnike, naj ga pokopljejo v misijonu, da bodo patri zanj molili in stražili njegov grob. Zadnja želja umirajočega je tudi poganom sveta, zato so navzlic veliki daljavi storili po želji Matijevi.

Matija pa je postal seme, ki je obrodilo mnogo lepega sadu. 28. majnika 1927 sem krstil njegovo hčer Katši na ime Katarino, kmalu potem njegovega sina na ime Luka. Ta je pozneje deloval na neki naši zunanji postaji, ki sem jo vpeljal s pomočjo darov Družbe sv. Petra Klaverja. In še več njegovih sorodnikov je sledilo, ki so zdaj vsi prav dobri kristjani in našemu misijonu zvesti.

Kakšne posebne novice se pri nas kaj hitro razširijo, ker domačini radi obiskujejo drug drugega, se poznajo in imajo čas, da si pripovedujejo novice.

Ko sem poučeval na podružnih misijonskih šolah, sem večkrat prišel mimo neke vasi, kjer so se na vaški ledini otroci igrali. Vselej so me pozdravili: »Dober dan, oče!« zato sem se včasih ustavil pri njih in vprašal po starših. Tudi starši so bili prijazni in zgovorni. Povedali so mi, da so bili pri pogrebu pokojnega Matije in da so pogrebne slovesnosti nanje napravile globok vtis.

»Da, da,« sem rekel, »toda to je samo nekaj lepega, kar ima naša vera. Pošljite svoje otroke k meni v šolo, ki je samo pol ure od tu, to bo za otroke prijeten izprehod. V šoli bodo spoznali še vse lepše stvari, ki jih ima naša vera, in se bodo naučili, kako more biti človek srečen za ta in za oni svet.«

Obljubili so, da bodo poslali dve dekletci v šolo. In res: že drugi dan sta prišli. Ko sem drugič prišel skozi vas, je bila pri tisti hiši najmlajša hčerka, stara šele pol leta, hudo bolna. Starši so me prosili, naj jo takoj krstim, da bo mogla priti v nebesa. Pa tudi starši in vsi otroci

Misijonar med ubogimi gobavei.

da se bodo dali pozneje krstiti. Jaz sem bil tega vesel in sem krstil deklico na ime Jera.

V marcu 1929 so me predstavili iz Marija Trost v zelo oddaljeni misijon Barberton. Šele po šestih letih sem se vrnil v Marija Trost. To je bilo v novembru 1934. Družine, ki sem jih poprej poznal, so se zelo izpremenile na boljše. Moji nekdanji upi so se lepo uresničili. Najmlajši sin iz družine, ki je bila svojčas poslala dve deklici v misijonsko šolo, je vzel za ženo nečakinjo pokojnega Matije. Njegovo najstarejšo hčerko sem krstil na ime Roza Justina. Rozin oče je prav dober in olikan mož in služi sedaj v našem glavnem misijonu v Lydenburgu. Njegova najstarejša sestra Karolina je poročena in ima tri otroke. Naši bolniški sestri je prideljena kot pomočnica. Alojzija in Rezika sta se poročili že poprej; njuni otroci so vsi krščeni. Dve najmlajši hčerki, Marija in Jerica, še hodita v šolo. Oče in mati sta storila kot njuni otroci in vnuki in sta se dala krstiti. Vsako nedeljo sta pri sv. obhajilu.

Ali niso to lepi sadovi, ki so vzrastli s pomočjo milosti božje iz malega semena. To seme je bil Matija. Naj bi milost božja še naprej bogato rosila na ta srca, da bodo rodila stoterne sadove.

Zares ginljivo.

Piše p. Van Spreeken D. J., vikariat Tananarivo, Madagaskar.

Že tri leta se trudim, da bi v Brikaville dovršil cerkev v čast presv. Srcu Jezusovemu, ker stara cerkvena je iz bambusa in se bo podrla zdaj in zdaj. Naša verska občina je zelo narastla, tako da mora ob nedeljah polovica vernikov ostati zunaj cerkve. Novo cerkev nameravamo sezidati iz kamena, ki ga že lomimo na nekem kraju, ki nam ga je blag mož zastopil odstopil. Dolga bo 40 m, 15 m široka in 9 m visoka. Zidovi so že 4 m od tal. Ta cerkev bo imela prostora za 2000 do 3000 ljudi. Potrebujemo še 3 do 4 tone cementa; tona po 650 francoskih frankov. Pa kmalu bi radi imeli novo cerkev. Služila bo obenem za duhovne vaje za otroke, moške in dekleta iz Marijine družbe iz vsega okraja.

Na neki stranski postaji je tudi cerkvena s slamo krita (sliko prilagam), ki ima prostora le za 600 oseb. Namesto nje bi rad postavil cerkev v čast sv. Petru Klaverju. Tam sta bila leta 1934 samo 2 moška in 9 žensk, ki so bili kristjani; zdaj je tam nad 500 vernikov, a jih bo kmalu 1500 do 2000. Cerkev bo veljala 4000 do 5000 frankov.

Misijonsko življenje v Betsimisarakalandiji lepo napreduje. Bojim se pa, da bo lepa žetev usahnila zaradi pomanjkanja misijonarjev in pa zaradi moderne komunistične propagande, ki zvito deluje in se dobrih strastem. Do 300 km od Tananarive se še čuti boljševiski vpliv. Vendar so pogani zelo željni resnice. Tisti, ki so vero sprejeli, so tako dobri in vneti kot so bili nekoč prvi kristjani. Na praznike in na prve petke pridejo nekateri po 50, 80 ali celo 100 km daleč peš, da morejo prejeti sv. zakramente. Tako n. pr. Edvard, preprost delavec, ki se je v svojem 70. letu dal krstiti in ki je na eno nogo hrom, pride vsak prvi petek v misijon in prehodi 23 km ob palici. Na uro prehodi 3 do 4 km. In kako se mu smeje obraz, ko prestopi misijonski prag. Pravi, da se je zaobljubil presv. Srcu, da bo vsak prvi petek prišel v Brikaville. Hotel sem ga oprostiti obveznosti, pa ni dopustil. — Ali pa Jožef, ki je dečko pri 11 letih. Ta prihaja že štiri leta vsak prvi petek 48 km daleč. — Tako bi mogel naštetih še več podobnih ginljivih zgledov.

Zadnjega majnika sem maševal v zavodu za gobavce, ki je 4 km od mesta Tamatave. Zjutraj ob 6 me je pripeljal domačin samotež na dvokolesnem vozičku na dvo-

rišče zavoda. V trenutku se je cerkvica napolnila. Sedel sem v spovednico, to se pravi v neke vrste velik zaboj, ki je imel z bambusom zamreženo okence. In so prihajali drug za drugim k linici z grozno razjedenimi obrazi. — Morete si misliti, kakšen zrak je bil to. In kakšni prizori, vredni sočutja in usmiljenja. Žena pri 40 letih je drsala na kolenih s težavo do spovednice, ker noge so ji večidel odpadle. Z obrazom je težko dosegla linico, z ostanki prstov se je krčevito oklepala oboda ... Potem so prihajali otroci, dekleta ... Mnogo gobavcev še ni krščenih.

Med sv. mašo sem bil silno ginjen. Počasi in raskavo je donela pesem iz grl teh revežev: »O pridi, pridi Emanuel!« Pač ne bo treba dolgo čakati in marsikdo od teh bo videl svojega Boga iz obličja v obličje. Po sv. maši sem spovedal še nekaj hudo bolnih, ki niso mogli sami priti v cerkev.

Toda nihče teh revežev ne toži o svojih bolečinah. Nekateri so prosili za zdravila. Vsi so vdani v božjo voljo. Najhujše jim je, ker so ločeni od svojcev. Molite zanje!

V večji stiski še nismo bili.

Pošiljam Vam potrdilo, da sem Vaše darilo prejel. Ljubi Bog povrni Vam in Vašim sotrudnikom! V večji stiski še nismo bili. Ljubi Bog daj dobrotnikom tako misel, da nam bodo še pomagali in da ne bo treba opustiti nobeno naših misijonskih ustanov.

Škof Collins,
apostolski vikar v Liberiji.

Iz krajev ob jezeru Nyassa.

Piše p. Vid Maier O.S.B., misijon Mango, Vzhodna Afrika.

Zopet sem se namenil, da Vam pišem iz našega zamočvirjenega Mango. Ta mesec moremo izven misijona le malo storiti, ker neprestano dežuje.

9. novembra se je naša zasilna cerkev podrla z glasnim truščem. Vihar je odnesel streho in podrl zidovje. Jaz sem imel pouk štirim parom ženinov in je malo manjkalo, da mi ni tram padel na glavo in me ubil. No, hvala

Misijonarke grejo z malimi zamorčki v cerkev.

Bogu, razen strahu ni bilo hudega. Morali smo hitro postaviti zasilno cerkev. Toda že za navadne nedelje je prostor premajhen, tako da mora večina ljudi ostati zunaj na soncu. Zato bi bilo treba pozidati novo cerkev.

Prečastiti opat in škof mi bo načrt gotovo odobril, toda denarno mi ne bo mogel pomagati, ker je sam v zadregi in mora skrbeti za mnogo postaj. Zato se zanašam na blage dobrotnike, da mi bodo pomagali postaviti tu ob jezeru Nyassa novo cerkev. Iz ljubezni do Jezusa jih prosim, da mi po svojih močeh pomagajo. Mi bomo molili in se duhovno žrtvovali, da nas ljubi Bog usliši.

Duhovnikovo srce je žalostno, ko vidi, kako evharišični Jezus stanuje v poslopju, ki njega ni vredno. Toda zaupam, da mi bo On poslal dobrih src. Tudi sv. Terezija svojih misijonarjev ne zapusti.

Naj Vam nekoliko opišem, kako naši kristjani žive, in tudi moje delo pogledajte. Ves zadnji mesec sem bil na nogah, da sem pomagal kristjanom po šolah in prevideval bolnike. Na vsaki šoli sem ostal po par dni, ne le, da sem bil kristjanom na razpolago, ampak zlasti, da so bili po nekaj dni lahko pri sveti maši. Vsak dan sem tudi pridigoval. Ako človek pomisli, kako veliko oblast ima še satan med pogani, in koliko darov ti ljudje svojim malikom prinašajo, potem razumete, da je misijonar vesel,

ako more med njimi postaviti pravi oltar za nekrvavo daritev. In pri sveti maši lahko misijonar goreče moli, naj bi Bog odpustil ljudem njih hudobije ter dal, da bi se sveto oznanilo razširilo do zadnjih krajev in koč.

Mango ima 18 zunanjih postaj. Jaz pa nisem prav dober pešec, zato je zame velika žrtev, ko moram plezati po hribih in skalovju ali pa mešati pesek ob obrežju jezera Nyassa. Toda, kakor sem želel kot deček in ob oltarju obljubil kot novomašnik, tako se bom držal svojega sklepa: Vse za neumrjoče duše!

Naši kristjani žele res po krščansko živeti. Zdaj zbiram katehumene za to leto. Ti so prav vneti. Zadnje tedne sem krstil šest prav starih mamic. In kako glasno so odgovarjale: »Namkataa (odpovem se satanu)!« To so veseli izgledi za prihodnost. Prosite Boga, da dá misijonarjem srce polno ljubezni in potrpežljivosti, da bodo iskali po zgledu božjega Pastirja izgubljenih ovc, dokler jih ne najdejo.

Kratka misijonska poročila.

Kako so pogani ubogljivi, se vidi iz tega, kako radi so prišli blizu, ko sem lani v nekem zelo oddaljenem kraju sredi poganov vpeljal misijonsko šolo. Že 83 otrok hodi v šolo k pouku. Prostor, kjer bomo postavili šolsko poslopje, imamo že izbran, le potrebnih denarnih sredstev še ni. In vendar bi tako potrebovali prave šole. P. Brunner, Natal.

»Povejte blagopokojni Mariji Tereziji.« V prvi vrsti se imamo zahvaliti Vaši blagopokojni ustanoviteljici, da smo v času največje sile in potrebe dobili pomoč od Klaverjeve družbe. Vem, da se premnogo misijonarjev v skrajni potrebi obrača na Vas. Tako tudi jaz: kadar ne najdem izhoda iz materialne stiske, pa pridejo k meni misijonarji in mi reko: »Povejte to blagopokojni Mariji Tereziji. Ta bo svojim ljudem že namignila...«

Msgr. Rosenthal, apost. prefekt.

V stari obednici. Svetilka za večno luč, ki ste nam jo poslali,

je zelo lepa. Zaenkrat jo bom shranil, ker sedaj pobiram prispevke za novo cerkev. Službo božjo imamo v stari obednici pri dominikankah. Sestre so nam bile zelo naklonjene, da so nam prepustile obednico že pred nekaj leti v ta namen; a zdaj bi same potrebovale več prostora za svojo šolo, ker se vedno več otrok oglašajo. Zato se nam bo treba umakniti in misliti na zidavo nove cerkve. Sestre imajo vseh skupaj 520 učenk; res blagoslov božji spremlja njih delo.

Ne kaže pa nam, da bi zidali kako malo cerkvico, ali celo le koč. Smo v mestu in se moramo ravnati glede zidave po mestnih predpisih. Pa tudi zato moramo imeti veliko cerkev, ker je kristjanov vedno več in bo nova cerkev služila v to, da čim več duš najde Boga. Zato pa bom Vašo svetilko prihranil za novo cerkev, kjer bo sv. Rešnje Telo stalno shranjeno. Prosim, molite, da nam Bog pošlje blagih dobrotnikov, da

bomo mogli cerkev kmalu postaviti.

P. O., misijonar Brezmadežne, Newcastle, Južna Afrika.

Že peti misijon je to. V Aroabu se mi je posrečilo ustanoviti nov misijon. Bogu bodi hvala za to. Ta kraj leži na meji med Union in Betschuana. V vasi Aroab še ni mnogo katoličanov, toda proti večeru pride mnogo drugovercev k pouku. Na zunanjih postajah pa krščanske občine še niso organizirane. Ko sem 14 dni potoval po celem okraju, me je očitno spremljal božji blagoslov. Bilo je 85 velikonočnih svetih obhajil, 30 krstov, 3 poroke. In to v kraju, ki je le redko naseljen. Moram reči, da je bilo to moje najlepše misijonsko potovanje.

Zdaj pa moram katoliške otroke prav vestno poučevati v krščanskih resnicah. Imam dve sobi in eno garažo, toda prave šole še nimam. O, da bi jo imel! Porabil bi jo tudi za zasilno cerkev. Zaupam na Boga in Marijo »Mater admirabilis«, v katere čast nameravam postaviti misijon. Potem se zanesem na posebno priprošnjo svete Male Terezije in pa na priprošnjo sv. Petra Klaverja in Vaše pokojne ustanoviteljice. Pet in petdesetim otrokom sem obljubil, da bodo sprejeti v šolo. Kako rad bi šolo

(s cerkvico) dozidal do božiča. Zdaj pa se obrnem s prošnjo na Družbo sv. Petra Klaverja, da mi pomaga, ker to bo že peti misijon, ki ga bom ustanovil. — P. Sroka, O. S. F. S., misijon Aroab, Južno-zahodna Afrika.

Hvaležnost. Iz suknenih ostan- kov, ki ste nam jih poslali, smo napravili več oblekic za naše zamorčke. Hvaležni otroci bodo opravili dve devetdnevnicji s sv. obhajilom za Vaše dobrotnike. Vsak dan po sv. obhajilu molijo posebno molitvico za vse svoje dobrot- nike.

Naša šola prav lepo napreduje. Ko sem pred dvema letoma prišel s poukom, je bilo 6 otrok, danes jih je 64. Pa bi jih sprejel še več, ko bi imel le dovolj koruze, da bi jih prehranil. Na praznik Kristusa Kralja, ki je patronski praznik našega misijona, je bilo pri nas zelo slovesno. Prišel je apostolski pre- fekt. Imeli smo slovesno službo božjo, prvo sv. obhajilo in sv. krst. Naši zamorčki so lepo peli, tako da so jih celo Evropejci občudo- vali, ki so bili poleg 34 kristjanov je bilo birmanih. Po cerkveni slo- vesnosti je gospod škof blagoslovil tudi novo šolo. Hvala Bogu: mno- go je truda, a tudi mnogo tolažbe. P. Hijacint Striolo, servit, Hla- tikula, Svaziland.

Uslišane molitve

na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledóchowski za več uslišanih prošenj v važnih zadevah in se ji še vnaprej priporočam. V zahvalo sem se naročila na »Odmev iz Afrike«. B. H., Rudnik.

Pošiljam obljubljeni dar, ker sva bila na priprošnjo »mamice zamorčkov«, služabnice božje Marije Terezije, čudežno uslišana, in se ji še nadalje priporočava. Kdor je v kaki potrebi, naj se zateče k njej. Neimenovana.

Dolžnost me veže, da se zahvalim služabnici božji Mariji Te- reziji Ledóchowski za uslišano molitev, v kateri sem se z gorečim zaupanjem k njej zatekla. V zahvalo za izkazano pomoč pošiljam majhen dar za uboge poganke sirote. Priporočam se ji še v neki zadevi in prosim objave v »Odmevu«. G. M., Sv. Križ.

Kot vojak sem ob priliki manevra izgubil več vojaških stvari, vsa poizvedovanja so bila zaman. Nato se z zaupanjem obrnem na služabnico božjo Marijo Terezijo ter obljubim javno zahvalo in dar za zamorčke, če bo prošnja uslišana. Bil sem uslišan. Za izkazano dobroto se ji iz srca zahvalim in izpolnujem svojo obljubo. K. F., R.

Bil sem v težkem položaju, ki mi je povzročal veliko skrbi. Zatečem se k služabnici božji Mariji Tereziji in po njeni priprošnji se je vse srečno končalo. Zato se služabnici božji najprisrčneje zahvalim za večkratno pomoč in se ji še nadalje priporočam.

T. J., Loški potok.

Ko me je bolezen prisilila v bolnišnico, sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji in jo prosila, naj mi pomaga. Res, kmalu sem ozdravela. Služabnici božji se najlepše zahvalim in pošiljam obljubljeni vsoto za deset svetih maš kot podporo misijonarjem. Želim objave v »Odmevu«.

F. M., Bukovje.

Podpisani se zahvalim Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in pošiljam obljubljeni misijonski dar. Vsakemu priporočam, ki je v kaki potrebi, da se k njej zateče. Iskreno želim, da bi bila služabnica božja že skoraj povzdignjena do časti oltarjev. J. U., S.

Prisrčno se zahvalim Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo. Priporočam se ji še za pomoč v zelo važni zadevi.

A. K., Sp. Hudinja.

V zahvalo za uslišano prošnjo na priprošnje služabnice božje Marije Terezije pošiljam dar za afriške misijone in prošim objave v »Odmevu«.

Marija Čater.

Mariji Tereziji Ledóchowski se prisrčno zahvaljujem za uslišano prošnjo.

I. U., Vič.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in pošiljam botrinski dar zamorčku na ime Jožef.

Cerar Anica, Trbovlje.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno pomoč.

Rozika Remih.

Iz srca se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno milost. Ko sem bil dva meseca brez službe, sem se njej priporočil in takoj sem dobil službo.

Iv. Fišljarič, Sv. Martin.

V zahvalo služabnici božji za uslišano prošnjo pošiljam misijonski dar in se Mariji Tereziji še nadalje priporočam v neki mučni zadevi.

F. P., Ptuj.

Prisrčno se zahvaljujem Mariji Tereziji Ledóchowski za dobljeno zdravje in se ji še priporočam v neki drugi zadevi.

B. J., Rogatec.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišane prošnje. V zahvalo pošiljam botrinski dar zamorčku na ime Ivan.

N. N.

Prisrčna zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v težki bolezni in se ji še nadalje priporočam v dveh važnih zadevah. Pošiljam obljubljeni botrinski dar.

I. Z., H.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in prispevam misijonski dar.

Š. R.

Tisočkrat se zahvalim Mariji Tereziji, ker me je uslišala. Priporočila sem se ji v več zadevah in vedno sem bila uslišana. V zahvalo pošiljam mal dar in se služabnici božji priporočam za pomoč v nevarni bolezní.
Neimenovana.

V zahvalo za uslišano prošnjo pošiljam obljubljeni dar za afriške misijone in se služabnici božji Mariji Tereziji še nadalje priporočam.
J. Š., Jezersko.

Dolžnost me veže, da se Mariji Tereziji Ledóchowski zahvalim za uslišanje in pošiljam obljubljeni botrinski dar zamorčku na ime Peter.
G. P., B.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in se ji še nadalje priporočam za zdravje in spreobrnjenje moža. Darujem za katekizem zamorčku.
M. T.

Pošiljam misijonski dar v zahvalo služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje in se ji še v bodoče priporočam.
I. Š., Dol. Logatec.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo v gospodarski zadevi. Darujem dar za afriške misijone. Priporočam se ji še nadalje in jo prosim, da mi še nadalje izprosi božjega blagoslova.
J. K., Ljubljana.

Padla sem čez prag in sem se na nogo močno udarila. Začelo se je gnajiti in rana se je večala. Z zaupanjem se obrnem k služabnici božji Mariji Tereziji in obljubim javno zahvalo, če ozdravim doma. Res mi je pomagala kar na čudežen način. Ne morem popisati sreče, da imam zopet zdrave noge. Zato je moja dolžnost, da se služabnici božji najpristrčneje zahvalim. Vsi naj bi se k njej zatekali in pomagala bo.
N. S.

Obljubila sem služabnici božji Mariji Tereziji javno zahvalo v »Odmevu«, ako bom uslišana v neki denarni zadevi. Moje zaupanje me ni varalo. Zato hvaležno pošiljam obljubljeni dar za odkup zamorčka. »Mamici zamorčkov« pristrčna zahvala. Priporočam se ji še v drugih zadevah.
F. H.

Pristrčna zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in pomoč pri učenju. Iskreno se ji zahvalim tudi za dobljeno zdravje. Priporočamo se še v drugih zadevah.
M. O. B. L. D.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo.
B. M., Ljubljana.

Služabnici božji Mariji Tereziji se lepo zahvalim za dobljeno službo in se ji še nadalje priporočam v več važnih zadevah.
P. E., Ribnica.

V zahvalo služabnici božji Mariji Tereziji za večkratno uslišanje pošiljam mal misijonski dar. Še nadalje se ji priporočamo v raznih potrebah za pomoč, posebno za milost uspešnega zdravljenja v bolnišnici.
Š. M., K.

Najpristrčnejša zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za razne že uslišane prošnje. Iskreno jo še prosim za rešitev moje sestre in njene družine iz smrtne nevarnosti in za ljubo zdravje. Prepričana sem, da me bo uslišala.
I. V., Ljubljana.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za vrnjeno zdravje ljubi mamici. V zahvalo pošiljam obljubljeni dar in se ji še nadalje priporočam za ljubo zdravje vsej družini in v neki drugi važni zadevi.
S. R., Ljubljana.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo:
P. J., Prelesje, za pomoč v važni zadevi. — Z. I., Kranj, za zdravje, za zboljšanje službe in božji blagoslov. — P. M., Planina pri Rakeku, za ljubo zdravje. — J. S., za stalno službo. — F. J., za pomoč v neki zelo žalostni zadevi. — K. A., Semič, za pomoč in srečno rešitev v najtežjih dneh življenja. — N. N., za odvrnjenje neke velike nesreče in za pomoč v raznih drugih težavah. — A. K., Celje, za ljubo zdravje. — R. H., Bled, za ljubo zdravje. Če bo prošnja uslišana, obljubi botrinski dar zamorski deklici in vsako leto podporo afr. misijonom. — N. N., za uslišanje neke prošnje. — M. B., Stari trg, za zdravje bolnih nog. — M. G., Kog, za pomoč v neki resni in hudi zadevi. Če bo prošnja uslišana, obljubi odkup zamorčka. — N. M., L., za nujno pomoč v težki družinski zadevi in za zdravje ljubi mamici. Če bo prošnja uslišana, obljubi odkup zamorske deklice. — M. C., za popolno ozdravljenje svoje sestre. — M. R., Trbovlje, za zdravje neke drage osebe in za pomoč v štirih drugih zelo važnih zadevah. — E. P., Ribnica, za stanovitnost neke osebe v službi, za zdravje sester in v več važnih družinskih zadevah. — M. G., Maribor, za ozdravljenje živčne bolezni. Če bo prošnja uslišana, obljubim odkup dveh zamorčkov. — F. K., za spreobrnjenje moža in hčere in za srečno zadnjo uro. — N. N., za spreobrnjenje sina in pravo pamet, za spreobrnjenje očeta in v več težkih družinskih zadevah. — J. K., Ljubljana, za uslišanje v neki pravni zadevi. — P. K., K., za pomoč, da bi dobro napravila izpit. — N. N., Sadinja vas, za ljubo zdravje. — U. P., Brezovica, priporoča svojo bolno hčerko. Če bo prošnja uslišana, obljubi botrinski dar zamorčku. — J. T., Hudinja, za ozdravljenje noge in v več drugih zadevah. Če bo prošnja uslišana, obljubi botrinski dar zamorčku.

POPOLNI ODPUSTKI

za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

dne 15. oktobra: sv. Terezija Velika;

dne 28. oktobra: sv. Simon in Juda, apostola.

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančno navedbo vira. — Predstavniki in lastniki lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani. — Odgovorni urednik: Jože Košiček v Ljubljani. — Tiska Jugoslov. tiskarna v Ljubljani: J. Kramarič

Novo!

Novo!

Klaverjev misijonski koledar 1941

Prinaša mnogo lepih in zanimivih reči. — Cena 5 din. Kdor naroči in plača 10 izvodov skupaj, dobi enega v dar.

Misijonski koledarček za mladino 1941

Ima ljubke povestice in slike. Cena 3 din. Kdor naroči in plača 10 izvodov skupaj, dobi enega v dar.

Oba koledarja našim misijonskim prijateljem najtopleje priporočamo. Naročata se pri Družbi sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Devetdnevnica pred prvim petkom

in druge posvetilne molitve v čast presv. Srcu Jezusovemu.

1 izvod 1 din; 10 izvodov 8 din; 100 izvodov 80 din.

To lepo knjižico bi moral imeti vsak častilec presv. Srca Jezusovega. Takoj si jo naroči.

Naslov: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana.

Priporočila v molitev. Presv. Srcu Jezusovemu, Zalostni Materi božji, sv. Jožefu, sv. Ani, sv. Petru Klaverju, sv. Antonu, sv. Mali Tereziji, sv. Vasiliju, škofu Baragi, služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski: J. G. za ljubo zdravje in v neki zelo važni zadevi; obljubi botrinski dar zamorski deklici, če bo prošnja uslišana. — M. S., V., priporoča sina za ljubo zdravje v težki bolezni. — N. N. v neki važni zadevi. — E. L. za ljubo zdravje bolne hčerke. — J. F., S., priporoča zelo bolno sestro in sebe za ljubo zdravje. — L. K., B., priporoča 8letno deklico, ki je popolnoma oglušela zaradi hude bolezni in kjer zdravniška pomoč ne more več pomagati; pošilja dar za najubožnejše misijone in obljubi javno zahvalo, če bo uslišana. — M. P. priporoča svojega brata za spreobrnjenje in zdravje.

Zahvale. Presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Jožefu, sv. Antonu, sv. Janezu Bosku, sv. Mali Tereziji, škofu Slomšku in služabnici božji Mariji Tereziji: Matija V. za dobljeno zdravje in se še nadalje priporoča. — N. N., Rakek, za pomoč v velikih stiski in pošilja obljubljen dar za odkup poganske deklice. — P. K., K., se zahvali za uslišane prošnje. — M. N., Celje, se zahvali za srečno rešitev sodnijske zadeve in se še priporoča. — M. J., o. K., se zahvali za več uslišanih prošenj in se še nadalje priporoča v več važnih zadevah in pošilja botrinski dar zamorčku. — L. F., P., se zahvali za srečno rešitev sodnijske zadeve. — N. N. se zahvali za dobljeno zdravje in se še priporoča.

